

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 11 czerwca 2021 r.

DIH-2.707.11.2021.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 95/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanego dalej: Kpa, art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 22 lutego 2021 r., złożonego przez Pełnomocnika Polskiej Grupy Górniczej S.A. z siedzibą w Katowicach (dalej zwanej: Stroną, Przedsiębiorcą, Spółką), od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 lutego 2021 r. (sygn. KJ.8361.355.2019/9DEC/20, wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 80 000,00 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), zwanej dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej świadectwem jakości, w sytuacji gdy nabywcy tego paliwa posiadali status Pośredniczących Podmiotów Węglowych

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 8 marca 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach od 5 i 6 grudnia 2019 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia z dnia

4 grudnia 2019 r. nr KJ-447-W/2019, przeprowadzili kontrolę w należącym do Strony zakładzie [...]. Czynności zostały przeprowadzone w obecności pracownika upoważnionego do reprezentowania kontrolowanego Przedsiębiorcy w trakcie kontroli, któremu okazano legitymacje służbowe, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz zapoznano z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Przeprowadzona kontrola dotyczyła paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i obejmowała swoim zakresem kontrolę jakości paliw stałych, przestrzeganie przepisów art. 6b, 6c, 6d oraz przestrzeganie zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych wynikającego z art. 7 ust. 7a. W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca prowadzi działalność w zakresie wydobywania oraz wprowadzania do obrotu paliw stałych. W kontrolowanej placówce Spółka wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jak również paliwa stałe z przeznaczeniem innym niż wyżej wymienione. W kontrolowanym zakładzie prowadzona była sprzedaż dla klientów indywidualnych i dla podmiotów gospodarczych. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie znajdowały się paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy poniżej 1 MW w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego:

- 1) orzech w cenie [...] zł/t,
- 2) groszek w cenie [...] zł/t.

Ponieważ kontrolę przeprowadzano w zakładzie wydobywczym pracującym w ruchu ciągłym nie można było określić stanów magazynowych ww. sortymentów węgla kamiennego. W toku kontroli z partii o masie 5 ton przygotowanej dla klienta indywidualnego, pobrano do badań laboratoryjnych próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000012. Pobrane do badań próbki o numerach 0271/19/8470 i 8179/19/8470 zostały w dniu 5 grudnia 2019 r. przekazane do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie na podstawie protokołu przyjęcia próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego do badań nr 114/2019. Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości dla węgla kamiennego w sortymencie orzech nr SJ/50/O/DW/19503206467/2019 z dnia 3 grudnia 2019 r. Ponieważ partia paliwa stałego z której pobrano próbki do badań została przygotowana w dniu 5 grudnia 2019 r. zadeklarowane w powyższym świadectwie jakości paliw stałych nie były porównywane z wynikami badań ponieważ dotyczyły innej partii paliwa stałego. Analiza treści świadectwa jakości nr SJ/50/O/DW/19503206467/2019 z dnia 3 grudnia 2019 r. wykazała, że jest ono zgodne z wymaganiami określonymi w wydanym na podstawie art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892). Przedmiotowe świadectwo jakości zawierało obligatoryjne elementy wynikające z treści art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy czym określając rodzaj paliwa stałego, którego ono dotyczy podano jedynie nazwę handlową bez określenia sortymentu. Podane

w treści ww. świadectwa jakości parametry jakościowe mieściły się w granicach określonych przepisami rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). W toku kontroli w oparciu o oświadczenie osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy ustalono, że wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli przekraczała 200.000,00 zł. W związku z charakterem prowadzonej działalności nie ustalono dokładnej wartości, podobnie jak wartości paliw stałych znajdujących się na stanie kontrolowanego zakładu w momencie wszczęcia kontroli. Ponadto osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli oświadczyła, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 162) ze względu na średnioroczne zatrudnienie oraz osiągnięty roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług zaliczany jest do grupy pozostałych przedsiębiorców.

W toku czynności na podstawie oświadczenia osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy w trakcie kontroli ustalono, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW w sytuacji, gdy nabywcą był podmiot indywidualny wystawiał świadectwo jakości, a potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię przekazywał kontrahentowi. Do akt kontroli załączono przykładowe świadectwa jakości oraz dokumenty sprzedaży. W przypadku gdy nabywcą paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW był podmiot posiadający status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego potwierdzony przez organy administracji celnej lub skarbowej, Spółka nie wystawiała świadectw jakości natomiast z dowodem sprzedaży przekazywała karty produktów, a na żądanie kontrahenta certyfikaty jakości. Ponadto w toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwa stałe z przeznaczeniem innymi niż do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przechowuje dokumenty, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Do akt kontroli załączono przykładowe zaświadczenia oraz potwierdzenia klientów o posiadaniu statusu Pośredniczącego Podmiotu Węglowego.

Ponadto w toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca nie wprowadza do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Powyższe ustalenia, zostały zawarte w protokole kontroli z dnia 6 grudnia 2019 r. nr akt kontroli KJ.8361.355.2019. Przedsiębiorca został pouczony o treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) zgodnie, z którym kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Protokół został podpisany przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli bez uwag. Spółka nie skorzystała z możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie orzech spełniał wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). Za pismem z dnia 13 stycznia

2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał Przedsiębiorcy sprawozdanie z badań nr P-2899/19 dotyczące próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0271/19/8470. Pismo zostało doręczone w dniu 15 stycznia 2020 r.

Pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości dla paliw stałych w sytuacji, gdy nabywcami były podmioty posiadające status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W piśmie organ pierwszej instancji wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia na piśmie informacji o wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu 5 grudnia 2019 r. w kontrolowanej placówce [...] oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone w dniu 21 grudnia 2020 r.

W dniu 7 stycznia 2021 r. do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęła odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania, w którym Spółka przedstawiła własną interpretację przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dotyczących obowiązku wystawiania świadectw jakości dla paliw stałych. Jednocześnie Spółka poinformowała, iż od dnia 1 września 2020 r. wystawia świadectwa jakości dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej moc cieplnej poniżej 1MW wszystkim kontrahentom nabywającym ww. paliwa. Ponadto Strona wypowiedziała się w kwestii wezwania do przedstawienia informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli wskazując, iż dane te mają charakter poufny i stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. Spółka poinformowała, że wartości netto paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu 5 grudnia 2019 r. w [...], która nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto Strona poinformowała, że w skali całego przedsiębiorstwa w okresie obowiązywania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wartość netto paliw stałych wprowadzanych do obrotu przekroczyła kwotę 200.000,00 zł. Strona wniosła o umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 Kpa.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 15 stycznia 2021 r. wezwał Stronę do złożenia pisemnych wyjaśnień poprzez podanie:

- 1) wartości brutto paliwa stałego wprowadzanego do obrotu w dniu 5 grudnia 2019 r. w zakładzie [...],
- 2) podanie jednoznacznej wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 albo wielkości obrotu osiągniętego w roku 2018 z wprowadzania do obrotu paliw stałych.

Pismo zostało doręczone w dniu 19 stycznia 2021 r.

W piśmie z dnia 22 stycznia 2021 r. Spółka podała jednoznaczne wartości netto i brutto paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu 5 grudnia 2019 r. w [...] w tym paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Strona podała również kwotę netto przychodów ze

sprzedaży węgla ujętą w sprawozdaniu finansowym za rok 2018 oraz kwotę zadeklarowanego podatku VAT ze sprzedaży węgla w tym roku.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 5 lutego 2021 r. wydał decyzję (sygn. 8361.355.2019/9DEC/20) wymierzającą Stronie karę pieniężną w wysokości 80.000,00 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa zwanego świadectwem jakości w sytuacji, gdy nabywcami były podmioty posiadające status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego. Decyzja ta została doręczona Stronie w dniu 10 lutego 2020 r.

Strona w dniu 24 lutego 2021 r. odwołała się od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 lutego 2021 r. (sygn. 8361.355.2019/9DEC/20) i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania. Ewentualnie Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji.

Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci:

- 1) art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że wystawienie i przekazanie kupującemu certyfikatu jakości i karty produktu zawierającego informację o spełnianiu przez paliwo stałe wymaganych parametrów jest równoznaczne z niewystawieniem świadectwa jakości w ogóle, w sytuacji gdy przepis ten sankcjonuje całkowity brak wystawienia dokumentu świadczącego o jakości paliwa stałego, a nie ewentualne braki, bądź błędy w dokumencie poświadczającym parametry oraz jakość sprzedawanego paliwa stałego,
- 2) art. 6c ust. 1 i art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez błędne uznanie, że załączany i przekazywany nabywcy paliwa stałego dokument nie spełniał wymagań dokumentu świadectwa jakości, o którym mowa w art. 6d, w sytuacji gdy załączany do sprzedawanego towaru dokument – certyfikat jakości i karta produktu, spełniał wymogi opisane w przywołanym przepisie, a więc treścią odpowiadał świadectwu jakości i potwierdzał spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, o których mowa w art. 6c ust. 1.

Ponadto zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

- 3) art. 7, 77 i 107 § 3 Kpa poprzez niewyjaśnienie istoty sprawy i nie zgromadzenie materiału dowodowego koniecznego dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy oraz błędną interpretację zebranego materiału dowodowego, w szczególności poprzez pominięcie wystawiania i przekazywania kontrahentom certyfikatów jakości i kart produktów, które zawierały informacje właściwe świadectwom jakości zgodnie z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, oraz brak wskazania konkretnych transakcji, których dotyczyć miało zaniedbanie wystawiania świadectw jakości,

- 4) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędne niezastosowanie odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy przyjęta przez organy administracji waga naruszenia prawa jest w sposób oczywisty znikoma i nie uzasadnia tak dotkliwej kary dla Strony.

W dalszej części pisma Strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z dnia 22 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 26 marca 2021 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2021 r. organ odwoławczy zmienił termin rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 11 maja 2021 r. Pismo zostało doręczone w dniu 13 kwietnia 2021 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 10 maja 2021 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 11 czerwca 2021 r. Pismo zostało doręczone w dniu 14 maja 2021 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, a świadectwo jakości przechowuje przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Ponadto w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano zakres przedmiotowy świadectwa jakości wskazując jego obligatoryjne elementy, którymi są:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Należy także wskazać, że ustawodawca uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw upoważnił Ministra właściwego do spraw energii, do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości. Na podstawie powyższego upoważnienia ustawowego Minister Energii w dniu 27 września 2018 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Załącznik do rozporządzenia zawiera wzór świadectwa jakości, którego zakres przedmiotowy odpowiada ustawowym wymogom określonym w art. 6d. Dodatkowo wzór ten zawiera wskazówki dotyczące sposobu wypełniania świadectw jakości.

Z powołanych wyżej przepisów wynika, iż przedsiębiorcy wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości. Przy czym zarówno zakres przedmiotowy świadectwa jakości oraz jego wzór zostały uregulowane w ustawie, oznacza to, że świadectwa jakości wystawiane przez przedsiębiorców winny być zgodne z tymi wymogami. Przedsiębiorcy w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu są również zobowiązani do przekazywania podmiotom nabywającym paliwo stałe, kopii świadectw

jakości, a także do przechowywania świadectw jakości przez okres 2 lat. Niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości i przekazania podmiotom kupującym kopii świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodami w tej sprawie są: protokół kontroli z dnia 6 grudnia 2019 r. nr akt kontroli KJ.8361.355.2019 oraz dokumenty załączone o akt kontroli oraz akta postępowania administracyjnego zakończonego zaskarżoną decyzją Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 lutego 2021 r. (sygn. KJ.8361.355.2019/9DEC/20).

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że Strona w okresie od dnia 5 listopada 2018 r. do dnia 1 września 2020 r. wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, w sytuacji gdy nabywca posiadał status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego nie wystawiała świadectw jakości. Okoliczność ta wynika z oświadczenia Spółki z dnia 6 grudnia 2019 r. Oświadczenie zostało podpisane zgodnie z zasadami reprezentacji Spółki wynikającymi z informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 6 grudnia 2019 r. Powyższe dokumenty zostały załączone do akt kontroli.

Ponadto należy wskazać, że Strona w piśmie z dnia 30 grudnia 2020 r. podpisanym zgodnie z zasadami reprezentacji Spółki, odpowiadając na zawiadomienie o wszczęciu postępowania przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej potwierdziła fakt, że wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej po niżej 1 MW w sytuacji gdy nabywcą był Pośredniczący Podmiot Węglowy nie wystawiała świadectwa jakości paliw stałych. Z treści pisma wynika również, że Spółka zdecydowała o rozpoczęciu wystawiania świadectw jakości dla wszystkich kontrahentów nabywających paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW począwszy od dnia 1 września 2020 r.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było ustalenie organu I instancji, że Przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych czym naruszył obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ww. ustawy. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot, który w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, nie wystawia świadectwa jakości, podlega karze pieniężnej. W związku z powyższym słuszna i zgodna z prawem była decyzja organu I instancji o nałożeniu na Stronę kary pieniężnej. Organ odwoławczy, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że wysokość

nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z wyjaśnieniami Spółki z dnia 22 stycznia 2021 r. znajdującymi się w aktach sprawy wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli przekraczała kwotę 200.000,00 zł.

W myśl art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość partii paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli znajdujących się na terenie kontrolowanej placówki, oraz wartość obrotu ze sprzedaży węgla w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, zgodnie z oświadczeniem Strony z dnia 22 stycznia 2021 r. W oparciu o powyższe ustalenia Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 80.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był uprzednio karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 80.000,00 zł za słuszne i zgodne z prawem. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu ww. paliwa stałe w związku z czym, w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który w momencie wprowadzania go do obrotu nie wystawia świadectwa jakości.

Odnosząc się do argumentów podniesionych w odwołaniu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził,

że zarzut naruszenia przepisów postępowania w postaci art. 7, 77 i 107 § 3 Kpa poprzez niewyjaśnienie istoty sprawy i nie zgromadzenie materiału dowodowego koniecznego dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy oraz błędną interpretację zebranego materiału dowodowego, w szczególności poprzez pominięcie wystawiania i przekazywania kontrahentom certyfikatów jakości i kart produktów, które zawierały informacje właściwe świadectwom jakości zgodnie z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, oraz brak wskazania konkretnych transakcji, których dotyczyć miało zaniedbanie wystawiania świadectw jakości, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Należy podkreślić, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 7 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania administracyjnego. Zgodnie z upoważnieniem nr KJ-447-W/2019 zakres przedmiotowy kontroli obejmował: kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych, badanie dokumentów dotyczących pochodzenia, dostawcy i jakości paliwa oraz przestrzeganie przepisów art. 6b, 6c, i 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W pierwszej kolejności należy wskazać, że Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił, że Strona wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW czyli spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ pierwszej instancji ustalił, że Strona wprowadza do obrotu również paliwa stałe, które nie spełniają wymagań jakościowych, o których mowa powyżej czyli z przeznaczeniem innym niż do gospodarstw domowych lub instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W protokole kontroli odnotowano fakt pobrania do badań laboratoryjnych paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz jego przekazanie do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. W protokole kontroli udokumentowano ustalenia dotyczące przestrzegania przez Stronę obowiązków wynikających z art. 6b tj. przechowywania dokumentów poświadczających posiadanie przez nabywców paliw stałych innych niż przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW statusu Pośredniczącego Podmiotu Węglowego lub prowadzenia instalacji spalania innej niż wskazana w art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższa okoliczność potwierdzają przykładowe dokumenty załączone do protokołu kontroli z dnia 6 grudnia 2019 r. Fakt przestrzegania zakazu, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ustalono na podstawie załączonego do akt kontroli oświadczenia osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli, zatrudnionej na stanowisku Naczelnego Inżyniera Zastępcy Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego, w którym przeprowadzano

czynności kontrolne. W kwestii wypełniania obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalił, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW Spółka wystawiała świadectwo jakości dla paliw stałych i przekazywała nabywcy potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię wtedy, kiedy dany nabywca nie posiadał statusu Pośredniczącego Podmiotu Węglowego. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, jak wynika z protokołu kontroli ustalił, że w sytuacji gdy paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW nabywał podmiot posiadający status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego, Spółka poza dokumentem sprzedaży wydawała kartę produktu zawierającą informacje dotyczące jakości sprzedawanego paliwa, a na życzenie przekazywała również certyfikat jakości węgla. Ustalenia dotyczące realizacji obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zostały udokumentowane załączonymi do akt kontroli oświadczeniami: osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli oraz osób uprawnionych do składania oświadczeń w imieniu Spółki z dnia 6 grudnia 2019 r. Ponadto do akt kontroli dołączono przykładowe świadectwo jakości paliw stałych nr SJ/50/O/DW/19503206467/2019 oraz fakturę VAT nr FWG/50/730/19503206467 wydanymi dla osoby fizycznej. Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został podpisany w dniu 6 grudnia 2019 r. przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli bez uwag. Spółka nie skorzystała z możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

W toku postępowania administracyjnego organ pierwszej instancji w oparciu o wyjaśnienia Strony poczynił ustalenia faktyczne dotyczące wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu na terenie kontrolowanej placówki w momencie wszczęcia kontroli oraz wielkości obrotów ze sprzedaży węgla w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli. Ponadto należy wskazać iż Spółka w piśmie z dnia 30 grudnia 2020 r. ponownie przyznała, że nie realizowała obowiązku wystawiania świadectw jakości, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w przypadku gdy nabywcą paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW był Pośredniczący Podmiot Węglowy oraz, że stan ten trwał do dnia 1 września 2020 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż wyrażony w art. 77 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez Stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasada ta została w pełni zrealizowana. Zgodnie z normą zawartą w art. 107 § 3 Kpa organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wyjaśnił przyczyny dla których nie mogło zostać uznane za spełnienie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw działanie Strony polegające na przekazywaniu nabywcom paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub

instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW posiadającym status Pośredniczących Podmiotów Węglowych kart produktu i na żądanie certyfikatów jakości. W zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał okoliczności świadczące o spełnieniu się przesłanek zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy. Spółka przyznała, że w okresie od dnia 5 listopada 2018 r. do dnia 1 września 2020 r. nie wystawiała świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW w sytuacji gdy nabywający podmiot posiadał status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego, zatem nie było potrzeby ustalania ilości transakcji dla których obowiązek ten nie został spełniony. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut Strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił łącznie odnieść się do zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci art. 6c ust. 1, art. 6d i art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona zarzuca błędną wykładnię ww. przepisów polegającą na uznaniu, że przekazywane nabywcom certyfikaty jakości i karty produktu potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych nie spełniały wymagań dokumentu świadectwa jakości. Ponadto zdaniem Spółki organ pierwszej instancji błędnie uznał, że wystawienie i przekazanie nabywcy certyfikatu jakości i karty produktu zawierających informacje o spełnianiu przez paliwo stałe wymaganych parametrów jest równoznaczne z niewystawieniem świadectwa jakości w ogóle w sytuacji gdy przepis art. 35a pkt 9 lit. a sankcjonuje całkowity brak wystawienia dokumentu świadczącego o jakości paliwa stałego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że jak stanowi art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Ustawodawca określił w tym przepisie okoliczności i podmiot zobowiązany do działania, którym jest przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, spełniające wymogi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. Z akt sprawy niewątpliwie wynika, że Strona jest przedsiębiorcą oraz że w momencie wszczęcia kontroli wprowadzała do obrotu paliwa stałe spełniające wymogi jakościowe określone ww. przepisach. Stąd wynika, że zgodnie z wolą ustawodawcy w momencie wprowadzania do obrotu paliw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw była zobowiązana do wystawienia dokumentu zwanego świadectwem jakości. Należy zwrócić uwagę, że w treści przepisu art. 6c ust. 1 ww. ustawy użyto określenia, że w momencie wprowadzenia przedmiotowych paliw stałych do obrotu przedsiębiorca wystawia świadectwo jakości. Wynika stąd bezwzględny obowiązek wystawienia tego dokumentu przez przedsiębiorcę bez konieczności podejmowana przez nabywcę jakichkolwiek działań. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości potwierdzona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Użyte w treści przepisu sformułowania „każdemu podmiotowi” oznacza zarówno nabywcę indywidualnego będącego osobą fizyczną lub prawną, przedsiębiorcą, podmioty prowadzące instalację inną niż wskazana w art. 1 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a także odbiorców nabywających paliwa stałe w celu jego dalszej odsprzedaży posiadających status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego. Warto w tym miejscu wskazać również, że ustawodawca nie uzależnił istnienia obowiązku wystawienia świadectwa jakości od masy ani wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu. Z oświadczeń Spółki znajdujących się w aktach sprawy niewątpliwie wynika, że nie wystawiała ona świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, w sytuacji gdy nabywcą był podmiot posiadający status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, iż nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie Strona dopuściła się deliktu administracyjnego polegającego na niewykonywaniu obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych, a tym samym ziszczyły się przesłanki do zastosowania sankcji wskazanej w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wystawianie przez Spółkę kart produktu i certyfikatów jakości oraz przekazywanie ich Pośredniczącym Podmiotom Węglowym, które nabywały paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW nie może być uznane za wykonanie obowiązku z art. 6c ust. 1 ww. ustawy. Wynika to z faktu, że zakres przedmiotowy świadectwa jakości został uregulowany bezpośrednio w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 6d. Użyte w nim sformułowanie „świadectwo jakości zawiera” oznacza, że każde świadectwo jakości paliw stałych winno obligatoryjnie zawierać wymienione w przepisie informacje. Ponadto należy wskazać, że ustawodawca w art. 6e mając na względzie konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości upoważnił ministra właściwego do spraw energii do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości. Minister Energii w dniu 27 września 2018 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892). W treści wzoru opublikowanego w załączniku do ww. rozporządzenia umieszczono m.in. wskazówkę dotyczącą sposobu prezentowania wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę, że wskazuje się je poprzez przedstawienia granicznych wartości parametrów paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). Wystawiane przez Stronę karty produktu i certyfikaty jakości nie są zgodne z wymaganiami określonymi w art. 6d i 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dokumenty te nie zawierają obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ww. ustawy, tj.:

- 1) wskazania systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane

świadczenie jakości spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2,

- 2) informacji o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2
- 3) oświadczenia przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Z powyższego wynika, że dokumenty te nie spełniają wymogów określonych przez ustawodawcę w celu zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który w uzasadnieniu wyroku wydanego, w innej sprawie dotyczącej przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stwierdził, że w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformulowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19).

Odnosząc się do przywołanej w uzasadnieniu odwołania odpowiedzi Ministra Energii z dnia 13 lipca 2018 r. na pytanie 5 z interpelacji poselskiej nr K8INT 20973 w sprawie nowelizacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz związanych z tą ustawą rozporządzeń wykonawczych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że nie może być ona uznana za objaśnienie prawne, interpretację indywidualną albo utrwaloną praktykę interpretacyjną. Wniosek o wiążącej mocy odpowiedzi na interpelację poselską w procesie stanowienia prawa nie jest możliwy do wyprowadzenia z art. 14 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1799) oraz Działu III rozdział 4 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (j. t. M.P. z 2012 r. poz. 32 ze zm.). Niezależnie od powyższego organ odwoławczy wyjaśnia, że analiza treści ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw prowadzi do wniosku, że nie obejmuje ona kontrolą obrotu paliwami stałymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Należy zauważyć, iż ustawodawca wprowadzając do treści ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw art. 6b przewidział sytuację, w której dany przedsiębiorca jednocześnie wprowadza do obrotu paliwa stałe spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyli przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub

instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW oraz paliwa stałe niespełniające tych wymagań. Powyższy przepis określa obowiązki nabywcy paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wobec przedsiębiorcy wprowadzającego to paliwo do obrotu. Odnosząc się do obrotu paliwami stałymi podlegającymi regulacjom ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że o przeznaczeniu danego paliwa stałego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw decyduje fakt, że charakteryzuje się ono parametrami jakościowymi określonymi w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Natomiast w tej kwestii nie ma znaczenia rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej przez nabywcę, ani faktyczne użycie tego paliwa. Wynika to wprost z treści przepisu art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowiącego, iż paliwa stałe: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego, produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. W związku z powyższym sprzedaż lub inna forma zbycia tych paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wprowadzaniem do obrotu paliw stałych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto należy wskazać, iż żaden z przepisów ww. ustawy odnoszący się do wprowadzania do obrotu paliw stałych nie uzależnia istnienia obowiązków, o których mowa w art. 6c ust. 1 od rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot nabywający paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Należy także wskazać, iż ustawodawca w art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzając obowiązek przekazywania poświadczoną za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości posłużył się terminem „każdemu podmiotowi”. Zatem zarówno konsumentowi, przedsiębiorcy nabywającemu paliwo na potrzeby własne, przedsiębiorcy posiadającemu status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego, słowem każdemu podmiotowi nabywającemu paliwo stałe spełniające wymogi jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W świetle powyższego zarzut Strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędne niezastosowanie odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy przyjęta przez organy administracji waga naruszenia prawa jest w sposób oczywisty znikoma i nie uzasadnia tak dotkliwej kary dla Strony, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności organ odwoławczy wskazuje, że organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przeanalizował, czy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie zawiera podstawy do zastosowania instytucji z art. 189f Kpa czyli odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Ponadto wskazał na brak przesłanek zastosowania przepisu art. 189e Kpa.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odpowiedzialność, o której mowa w art. 35a pkt 9 ma charakter obiektywny, nie jest zależna od zawinienia Strony, jej warunków osobistych czy ewentualnych korzyści, jest ona wynikiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, tzw. deliktu administracyjnego. Ponadto w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, tj.: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Przekazywane Pośredniczącym Podmiotom Węglowym karty produktu i na życzenie certyfikaty jakości węgla, jak uprzednio wykazano nie mogą być uznane za świadectwa jakości. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane, gdy nabywcą był Pośredniczący Podmiot Węglowy nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Ponadto Spółka od momentu zakończenia kontroli tj. od dnia 6 grudnia 2019 r. posiadała wiedzę, że stosowana przez nią praktyka jest niezgodna z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a wystawienie świadectw jakości dla każdego nabywcy paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW rozpoczęła od dnia 1 września 2020 r. Jak uprzednio wykazano przekazywanie nabywcom paliw stałych certyfikatów jakości i kart produktu nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Należy zauważyć, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ od dnia 1 września 2020 r. wystawia świadectwa jakości paliw stałych dla każdej transakcji sprzedaży paliwa przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Jednakże obligatoryjne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa wymaga łącznego spełnienia wskazanych w nim przesłanek, co w tej sprawie nie miało miejsca.

Odnosząc się do argumentu o dotkliwości nałożonej kary pieniężnej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że w myśl art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia

się dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość partii paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli znajdujących się na terenie kontrolowanej placówki oraz wartość obrotu ze sprzedaży węgla w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, zgodnie z oświadczeniem Strony z dnia 22 stycznia 2021 r. Kwota nałożonej kary administracyjnej jest znikoma w odniesieniu do przychodów ze sprzedaży węgla w roku 2018 ujętych w sprawozdaniu finansowym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach nr NBP Oddział Okręgowy Katowice: 92 1010 1212 0051 1922 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a.a.